

HJW Bijbelrooster 22 t/m 28 juli:

Omgaan met geld

Genesis 14: 18-24

Een weeklang lezen we in de Bijbel over geld en geldbesteding. Op het laatste komt het aan. Hoe ga jij met je geld, goederen en gaven om? Op welke manier beheer je de goederen die je hebt ontvangen? Ons concrete leven voor Gods aangezicht en de liefde tot de naaste komt tot uiting. Om hierover echt met elkaar na te denken is het verstandig om te bedenken hoe ik aan mijn geld en goederen ben gekomen? En, wie heeft mij de talenten en de wijsheid gegeven? Je kunt zeggen: 'daar heb ik hard voor gewerkt!' Of: 'ik heb lang gestudeerd en dat legt me in de maatschappij geen windeieren.' Het zou ook kunnen zijn dat je goed 'in de slappe was' bent door een erfenis. De vraag blijft: 'hoe kom je eraan?'

David wint er geen doekjes om en belijdt dat alles wat hij heeft uit Gods hand komt (2 Sam. 7:18). Onverdiende zegeningen zijn David in zijn land en gezin, met al zijn goederen en bezit door de Heere geschonken. U hebt mij tot hier gebracht. Ook Abram, die rijke herdersvorst, spreekt zo tot de koning van Sodom. Deze wilde Abram van de buit geven. Abram weigert beslist. Waarom? De koning van Sodom zal nooit zeggen: ik heb Abram rijk gemaakt. Paulus schrijft aan de Korinthiërs over hun geestelijke gaven die zij hebben ontvangen (1 Kor. 4:7). De rijke dwaas uit Lukas 12 denkt na over zijn prestaties. Wat is hij arm!

Handelingen 2: 42-47 en 4: 32-37

In de eerste christengemeente te Jeruzalem heersten blijdschap en geestelijke liefde tot de Heere en tot elkaar. De gemeente volhardde in het luisteren naar de prediking, in de breking van het brood en het gebed. Ook beoefenden zij onder elkaar de geestelijke gemeenschap. Dat laatste kreeg gestalte in de liefde tot de naaste. Er waren rijke en minder vermogende, tot zelfs arme gemeenteleden. Voor die laatste groep werd goed gezorgd. De apostel Paulus schrijft later: 'draagt elkanders lasten, en vervult alzo de wet van Christus' en 'laat ons goed doen aan allen, maar meest aan de huisgenoten van het geloof' (Gal.6:2 en 10). Juist, schrijft Hij, als wij de tijd hebben; dus terwijl je leeft en dat nog kunt doen.

In Handelingen 2 en 4 lezen we over mensen die goederen aan de voeten van de apostelen brengen. Met name wordt Joses genoemd. Hij is meer bekend geworden door zijn bijnaam Barnabas, dat is: zoon der vertroosting. Hij heeft een akker, verkoopt die en wil het geld bestemmen voor de minder bedeelden. Hij leeft zo heel anders dan de rijke jongeling die droevig bij Jezus wegloupt en zoals de gemeenteleden Ananias en Saffira. De Heere heeft die liefde in zijn hart gegeven. Echte liefde zoekt zichzelf niet, maar de ander. Barnabas lijkt op de Heere Jezus Christus. Stempelt liefde ook jouw leven?

Mattheüs 6:1-15

De Heere Jezus heeft Zijn discipelen en de schare onderwezen over het Koninkrijk der hemelen. Vooral in de zogenaamde Bergrede (Mattheüs 5-7) lezen we wat werkelijk leven voor Gods aangezicht is. Wie worden er zalig gesproken? Hoe leef je echt naar de wet van God? Hoe kom je in dat Koninkrijk? En: de Heere kijkt mee als we aalmoezen geven, bidden en vasten. Deze drie zaken betreffen onze 'binnenkamer'. Het gaat er niet om wat de mensen daarvan vinden, maar hoe ons hart is voor de Heere.

Het geven uit liefde staat voorop! Laat maar eens zien wat er diep in je leeft: liefde tot God en de naaste, of liefde voor jezelf en je portemonnee? Jakobus zegt: 'Toon mij uw geloof uit uw werken'.

De Heere Jezus geeft een belangrijke aanwijzing. Laat je linkerhand niet weten wat je rechterhand doet. Dat betekent dat je dienst te geven van wat je hebt zonder daarmee lof en roem te krijgen. Denk aan de penning van de weduwe. Deze arme vrouw gaf voor de Heere wat ze die dag nodig had. Ze gaf echter met haar hart. Laat jouw hart ruim zijn voor je naaste in nood. Naamchristenen zijn er genoeg. Het hart van God is zoals we zingen in Psalm 81: 'doe uw mond wijd open en Ik zal hem vervullen.' Hij heeft in Zijn Zoon Jezus Christus alles gegeven. Geef vanuit Gods hart.

Efeze 4: 20-32

Een vakantiebaantje of op zaterdag wat bijverdienen komt voor de meeste jongeren goed uit. Je hebt meer armslag om wat leuke dingen voor jezelf te kopen. Een ander gebruikt het om zijn rijbewijs te halen of om zijn collegegeld te betalen. Je bent misschien wel aan het sparen voor een scooter of je eerste auto.

De apostel Paulus kijkt altijd door de bril van de Heere wanneer hij schrijft over ons leven. In Efeze waren er kennelijk mensen die op een onwettige manier aan de kost probeerden te komen. Er was in de stad weliswaar veel armoede, maar niet om maar te gaan stelen. Gij zult niet stelen, luidt Gods gebod. Zoek werk! Goed werk, welteverstaan. Niet waar je heel veel mee verdient, maar werk dat je als christen kunt doen.

Heel duidelijk vertelt Paulus vervolgens het doel. Met het verdiende geld kun je én jezelf onderhouden én het armoedeprobleem tegengaan. 'Opdat hij hebbe mee te delen degene die nood heeft.'

Het is een zegen wanneer je werk vindt, hebt en mag houden. Tegelijk wijst de Heere ons de weg van de naaste. We denken er helaas maar al te weinig aan. Ons geld is op voordat we er erg in hebben. Jazeker, je hebt dit en dat in gedachten om te hebben. Denk ook aan dit woord van Paulus in je uitgavenpatroon.

1 Timotheüs 6: 17-19

Gisteren onderstreepten we Efeze 4:28. In de Heidelbergse Catechismus Zondag 42 wordt uitleg gegeven over het gebod 'gij zult niet stelen'. Je begrijpt dat God op geen enkele manier wil dat we stelen en roven. Naast het stelen dat de overheid straft gaan de opstellers in op wat er in je gedachten leeft. Zo kun je ook iemand een product aansmeren van bedenkelijke kwaliteit of in zeer slechte staat. Je kunt rommelen met maten en gewichten. Ten slotte staat er in vraag 110: 'daarenboven, alle gierigheid, alle misbruik en verkwisting van zijn gaven'.

Gierigheid en het 'dikke-ik'-gedrag is verkeerd. De Heere zegt dat onze wandel op aarde zonder geldgierigheid moet zijn (Hebr. 13:5). Het is de wortel van alle kwaad (1Tim. 6:10). Het hoort bij het leven buiten God. Koester nooit de schatten van deze wereld. Echter, onze uitgaven kunnen vallen onder de woorden misbruik en verkwisting. Uitgeven aan niets, aan nutteloos vertier, aan gokken, meer kleding dan je nodig hebt, aan dingen waar je meer mee lijkt te zijn.

De kerk belijdt in antwoord 111: 'dat ik trouw zal werken, opdat [dus: met het doel dat] ik de noodruftige kan helpen'. Zo mag in het levensonderhoud worden voorzien om wat over te laten voor die hulp nodig heeft.

Spreuken 30: 1-9

Niet alle spreuken heeft Salomo geschreven. In de laatste hoofdstukken vinden we woorden van Agur en koning Lemuël. Je kunt trouwens aan hen merken dat ze met de Heere leven. Laten we eens in de binnenkamer van Agur stil luisteren. 'Armoede of rijkdom, geef mij niet; voed mij met het brood mijns bescheiden deels.' De reden waarom hij dit bidt staat erachter. Agur wil niet stelen, hij kent zichzelf wel. Agur wil God niet verloochenen in zijn rijkdom. Twee gevaren dus die op de loer liggen. Hij laat het aan de Heere over. 'Geeft U mij maar het deel in het leven waarvan U denkt dat het goed is voor mij.' Daarmee bidt Agur precies hetzelfde als wat de Heere Jezus ons leert. Je mag gerust vragen of God je het dagelijks brood geeft. Tegelijk bid je dat Zijn wil geschiede. Dat is niet alleen dat je overeenkomstig Zijn geboden leeft, maar dat je weet dat wat God voor je kiest goed voor je is.

Nu loop je weg van de stilte van het gebed van Agur. Je beseft dat dit een gebed is vanuit het leven met de Heere. Om tevreden te zijn met wat de Heere je in dit leven toeschikt. De apostel schrijft in Hebreeën 13:5 (gisteren) nog meer: '... en zijt vergenoegd met het tegenwoordige, want Hij (!) heeft gezegd: Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten.' Zo mag je leven uit, van en aan Zijn hand. Wie zo leeft doet zijn hand open voor de naaste.

Galaten 5: 16-26

De vrucht van de Heilige Geest in het leven van Gods kinderen omvat naast liefde en vrede ook matigheid. Een christen wordt van binnenuit geleerd hoe met het leven om te gaan. Buitensporig gedrag, een verkwistend levenspatroon, overmatig gebruik van eten en drinken, van kleding en luxe, wordt aan banden gelegd. Van het hele leven moeten we eenmaal verantwoording afleggen. Wie echter door de Heilige Geest geleerd wordt ervaart het steeds meer als een bevrijding om van de

lusten van het leven bevrijdt te worden. De Heere Jezus zegt: 'waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn.'

In het Koninkrijk der hemelen wordt de Leidsman gevolgd. Die om onzentwil arm is geworden, terwijl Hij rijk was. Die vooropgaat in het geven van Zijn leven. Het is immers zaliger te geven dan te ontvangen.

Bij gematigdheid in alle dingen past een bezigheid: vasten. Vasten kan voor een bepaalde periode in het leven zijn om de Heere te zoeken, aan Bijbelstudie te doen. Je ontzegt je voor een tijd de geneugten van het leven. Vasten mag echter ook een patroon en leidraad voor het hele leven zijn en worden. Opdat geheel ons leven mag dienen tot invulling van Gods gebod: de Heere lief te hebben boven alles en de naaste als onszelf.